

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.25/2012/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2012. június 01. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A csalás vétsége és más bűncselekmények miatt **vádlott** ellen indult büntetőeljárásban a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. január 10. napján kihirdetett KB.I.83/2010/7. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. január 10. napján kihirdetett KB.I.83/2010/7. számú ítéletével vádlottat az ellene a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő csalás vétsége és 2 rb. a Btk.276.§-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy a felmerült bűnügyi költséget az állam viseli. A polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész a vádlott bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében fellebbezett. A későbbiekben mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását is, melyben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a vádlott és volt házastársa nyilatkozata alapján arra következtetett, hogy közöttük életközösség válásuk után is fennállt. Véleménye szerint több körülmény cáfolja a vádlott és a tanúk vallomását, amely körülményeket az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott. E körben utalt a vádlott volt feleségének nyomozás során tett nyilatkozatára, mely szerint volt férje a laktanyából kapott különböző juttatásokból részére adott 8.000 Ft-os étkezési utalványt, amiből megállapítható, hogy a kapott juttatások nem közös gazdálkodás keretében kerültek felhasználásra. Kiemelte, hogy sértett azt sem tudta, hogy férje ingatlant vett volna magának. Az ügyészi fellebbezés szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a támogatások jogalapját megteremtő jogszabályok értelmezését is. Mindezekből arra vonható le következtetés, hogy a vádlott a támogatások igénylésekor valótlánul szerepeltette azt a körülményt, hogy gyermekével közös háztartásban él, ezért valótlán tartalmú magánokiratot használt fel, amikor igénylését alakulatánál beadta. Mindezek alapján indítványozta a vádlott bűnösségének megállapítását és vele szemben büntetés kiszabását.

A vádlott és védője az első fokú ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.243/2012/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget ügyfelderítési kötelezettségének, nem tette a bizonyítás részévé a lakcímnnyilvántartó adatait, a családi pótlék folyósításáról készült hatósági bizonyítványt, nem indokolta továbbá, hogy miért a vádlott házastársának tárgyaláson tett vallomását fogadta el és nem vette figyelembe azon nyilatkozatát, mely szerint a vádlott a válásuk után szüleivel élt. Az említett ellentmondásokat az elsőfokú bíróság elmulasztotta feloldani. Kifogásolta, hogy az elsőfokú katonai tanács nem értékelte a házasság felbontásáról rendelkező ítéletet, mely szerint a gyermek az anyánál került elhelyezésre, illetve nem értelmezte a vádlott által igénybe vett juttatásokról rendelkező jogszabályokat sem. Mindezek miatt az első fokú ítélet tanácsulésen történő hatályon kívül helyezésére tett indítványt a Be.373.§ (1) bekezdés III/a. pontjára figyelemmel, mivel a bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget.

A vádlott védője írásban előterjesztette írásbeli észrevételeit, melyben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és helyesen fejtette ki, hogy a válás ténye automatikusan nem vezet különéléshez. Kifejtette, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy nem lehet megállapítani, hogy a vádlott családjától külön élt volna és mivel az anyagi juttatások az együttélés tényéhez kötődnek, helyesen mentette fel a bíróság a vádlottat az ellene emelt vád alól. Felhívta a figyelmet arra, hogy az elsőfokú eljárásban az ügyészség nem tett további bizonyítási indítványt, amely arra irányult volna, hogy cáfolja a vádlott és volt házastársának együttélésére vonatkozó vallomásait. Mindezek alapján véleménye szerint megállapítható, hogy az ügyészség az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadja, amely eredményre nem vezethet.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet a bejelentett ügyészi fellebbezésre figyelemmel a Be.360.§ (1) bekezdés c/ pontja alapján tanácsulésen bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges és az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat a tárgyaláson megvizsgálta, és azokat mérlegelési jogkörébe vonta. A Debreceni Katonai Ügyészség B.VII.336/2010. számú vádiratában a vádlott kihallgatásán kívül csak sértett tanú kihallgatását indítványozta, mely indítványnak az elsőfokú bíróság eleget tett. Az elsőfokú bíróság felolvasással tette a bizonyítás részévé a tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal 2. bekezdésében megjelölt iratokat, a jogosultak ezt követően további bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő.

Az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése érdekében fenntartott ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú katonai tanács a rendelkezésére álló bizonyítékokat megvizsgálta és azzal összhangban állapította meg ítéletének tényállását. A vádlott és volt felesége egybehangzóan állították, hogy közöttük az életközösség a válás után sem szakadt meg. Ezt cáfoló bizonyítékok beszerzésére az ügyészség nem tett indítványt. A Be.75.§ (1) bekezdése szerint a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére és megvizsgálására, amennyiben azt az ügyész nem indítványozza. További bizonyítási indítványt az elsőfokú tárgyaláson eljáró ügyész pedig nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján nem tévedett, amikor a vádlottat az ellene emelt vád alól bizonyítékok hiányában felmentette, mivel nem lehetett ítéleti bizonyossággal megállapítani, hogy az általa előterjesztett kérelemmel megtévesztette volna alakulatát és ily módon jogtalan haszonszerzési célzattal kárt okozott volna. Az ügyészi fellebbezése lényegében az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadja, ami a Be. 351.§ (1) és Be.352.§ (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet - helyes indokainál fogva - helybenhagyta, mivel az egyéb - járulékos jellegű - rendelkezései is törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1), (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2012. június 01. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
előadó bíró

. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

Budapest, 2012. június 01. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő